

اعلمی، ۱۳۹۳ق؛ **النهاية: الطوسي** (م. ۴۶ق)،
به کوشش آغا بزرگ تهرانی، بیروت، دار الكتاب
العربي، ۱۴۰۰ق؛ **وسائل الشيعه: الحر العاملي**
(م. ۱۱۰۴ق)، قم، آل البيت عليهم السلام، ۱۴۱۲ق؛
الوصلة الى نيل الفضيله: ابن حمزه
(م. ۵۶۰ق)، به کوشش محمد الحسون، قم،
مکتبة النجفی، ۱۴۰۸ق.

سید عباس رضوی، سید جعفر صادقی فدکی

احرام کعبه: نمایان شدن پوشش سفید

کعبه بر اثر بالا بردن پرده آن

بر پایه سنتی تاریخی، در اوخر ذی قعده
پرده خانه خدا از چهار سو حدود یک قامت و
نیم بالا زده می شود. در این حال، لایه زیرین و
سفید پوشش کعبه نمایان می گردد و حالتی
همانند حج گزاران احرام بسته می یابد که در
اصطلاح به آن «احرام کعبه» می گویند.^۱ از این
حالت به تشمیر کعبه نیز تعبیر می شود.^۲ (تصویر
شماره ۱۸)

به گفته برخی، نخستین کسی که چنین کرد،
مأمون عباسی بود.^۳ پاسداشت این سنت از آن
روست که قداست پرده کعبه حفظ شود و با

۱. رحله ابن جبیر، ص ۱۲۸؛ رحله ابن بطوطه، ج ۱، ص ۴۰۴؛

۲. سفرنامه حجاز، ص ۲۳۱.

۳. شفاء الغرام، ج ۱، ص ۲۴۷-۲۴۶.

۴. مکه و مدینه، ص ۲۵.

قم، مکتبة النجفی، ۱۴۰۴ق؛ **مستند الشیعه**:
احمد النراقی (م. ۱۲۴۵ق)، قم، آل البيت عليهم السلام،
۱۴۱۵ق؛ **مسند احمد: احمد بن حنبل**
(م. ۲۴۱ق)، بیروت، دار صادر؛ **المعتبر: المحقق**
الحلی (م. ۶۷۶ق)، مؤسسه سید الشهداء،
۱۳۶۳ش؛ **معتمد العروة الوثقی: محاضرات**
الخوئی (م. ۱۴۱۳ق)، الخلخالی، قم، مدرسة دار
العلم، ۱۴۰۴ق؛ **المعتمد في شرح المناسك**:
محاضرات الخوئی (م. ۱۴۱۳ق)، الخلخالی، قم،
مدرسة دار العلم، ۱۴۱۰ق؛ **معجم الفاظ الفقه**
الجعفری: احمد فتح الله، الدمام، ۱۴۱۵ق؛ **معجم**
لغة الفقهاء: محمد قلعه‌جی، بیروت، دار
النفائس، ۱۴۰۸ق؛ **معجم مقاييس اللげ**: ابن
فارس (م. ۳۹۵ق)، به کوشش عبدالسلام، قم،
دفتر تبلیغات، ۱۴۰۴ق؛ **معنى المحتاج**: محمد
الشربینی (م. ۹۷۷ق)، بیروت، دار احیاء التراث
العربي، ۱۳۷۷ق؛ **المغنی**: عبدالله بن قدامه
(م. ۲۰۶ق)، بیروت، دار الكتب العلمیه؛ **المفصل**:
جواد علی، بیروت، دار العلم للملايين، ۱۹۷۶م؛
المقنعه: المفید (م. ۴۱۳ق)، قم، نشر اسلامی،
۱۴۱۰ق؛ **من لا يحضره الفقيه: الصدقون**
(م. ۳۸۱ق)، به کوشش غفاری، قم، نشر
اسلامی، ۱۴۰۴ق؛ **مناسك الحج**: السیستانی،
قم، چاپخانه شهید، ۱۴۱۳ق؛ **مناسك الحج**:
وحید الخراسانی؛ **منتهی المطلب**: العلامة الحلى
(م. ۷۲۶ق). **چاپ سنگی: مواهب الجليل**:
الخطاب الرعینی (م. ۹۵۴ق)، به کوشش زکریا
عمیرات، بیروت، دار الكتب العلمیه، ۱۴۱۶ق؛
موسوعة الفقه الاسلامی: مؤسسه دائرة معارف
الفقه الاسلامی، ۱۴۲۸ق؛ **موسوعة الفقیہة**
البیسره: محمد على الانصاری، قم، مجمع
الفکر الاسلامی، ۱۴۱۵ق؛ **المهدب**: القاضی ابن
البراچ (م. ۴۸۱ق)، به کوشش مؤسسه
سید الشهداء عليهم السلام، قم، نشر اسلامی، ۱۴۰۶ق؛
المیزان: الطباطبائی (م. ۱۴۰۲ق)، بیروت،

در روز عید قربان عوض می شد، آن را خریداری می کردند.^۶

﴿منابع﴾

رحلة ابن بطوطه: ابن بطوطه (م. ۷۷۹ق.)، رباط، آکادمیة المملكة المغربية، ۱۴۱۷ق؛ رحلة ابن جبیر: محمد بن احمد (م. ۱۴۰ق.)، بیروت، دار مکتبة الهلال، ۱۹۸۶م؛ سفرنامه حجاز: محمد لبیب البتوئی، ترجمه: انصاری، تهران، مشعر، ۱۳۸۱ش؛ شفاء الغرام: محمد الفاسی (م. ۸۳۲ق.)، به کوشش مصطفی محمد، مکه، النھضة الحدیثیة، ۱۹۹۹م؛ مکه و مدینه تصویری از توسعه و نوسازی: عبیدالله محمد امین کردی، ترجمه: صابری، تهران، مشعر، ۱۳۸۰ش.

مرتضی ذیح اللہی

احزاب: از مهم‌ترین و سرنوشت‌سازترین غزوه‌های پیامبر در برابر مشرکان به سال پنجم ق.

احزاب جمع حزب به معنای گروه است^۷ و به نبردی گفته می شود که در آن قریش و هم‌پیمانانش از عرب و یهود به مدینه یورش برداشتند. در این نبرد، پیامبر ﷺ و مسلمانان برای

هجوم زائران مشتاق آسیب نییند.^۸ در این روز، به رسم جشن، در کعبه به روی همگان گشوده می شد^۹ و با نصب پرده جدید در روز عید سعید قربان، کعبه از احرام خارج می گشت.^{۱۰}

ابن جبیر (م. ۵۴۰ق.)، احرام کعبه را در روز ۲۷ ذی قعده هم‌زمان با روز فتح مکه گزارش کرده است.^{۱۱} فاسی (م. ۸۳۲ق.)، سخن او را گزارش کرده و افزوده که پرده کعبه روز ۲۵ ذی قعده بالا می‌رود و در ۲۷ ذی قعده کار گزاران کعبه قسمتی از پرده کعبه را که بالا برده‌اند، افزون بر بخش‌هایی دیگر تا روی در کعبه را قطع می‌نمایند و در روز عید قربان نیمه بالای پرده را عوض می‌کنند.^{۱۲}

فاسی احتمال داده است که دلیل بریدن نیمی از پرده کعبه به دست کارگزاران کعبه، فروش زود هنگام آن به حاجیان مصری و شامی است که معمولاً در روزهای نخست ذی حجه وارد مکه می‌شوند. در گذشته شماری از حاجیان دیرتر به مکه می‌رسیدند و بی‌درنگ رسپار عرفات می‌شدند و خرید بخش‌هایی از پرده کعبه را به روزهای پس از اعمال وامی گذاشتند و با توجه به این که پرده

۱. رحلة ابن جبیر، ص ۱۲۸.

۲. رحلة ابن جبیر، ص ۱۲۸.

۳. شفاء الغرام، ج ۱، ص ۲۴۷-۲۴۸.

۴. رحلة ابن جبیر، ص ۱۲۳؛ شفاء الغرام، ج ۱، ص ۲۳۸، ۲۴۷.

۵. شفاء الغرام، ج ۱، ص ۲۳۸.

۶. شفاء الغرام، ج ۱، ص ۲۳۸-۲۳۹.

۷. النھایة، ج ۱، ص ۳۷۶؛ «حزب»: لسان العرب، ج ۱، ص ۳۰۸؛ تاج

العروس، ج ۱، ص ۴۱۶.